

EEN PERMANENTE VOERPLAATS VAN CEMENT

Sinds het op de markt komen van de anticoagulanten of zoals zij in de praktijk als regel worden genoemd: de cumarine-preparaten, geeft de rattenverdelging, ook in het vrije veld, geen moeilijkheden meer.

Richt men op de geschikte plaatsen permanente voederplaatsen met vergiftigd lokaas in, dan geschiedt de rattenverdelging om zo te zeggen automatisch.

De moeilijkheid is echter dat deze permanente voederplaatsen zo geconstrueerd moeten zijn dat de ratten wel bij het lokaas kunnen komen, doch de andere dieren niet. Wij adviseerden hiervoor o.m. het gebruik van houten rattenkisten. In de praktijk blijkt echter dat voor het gebruik in het vrije veld deze rattenkisten minder goed voldoen daar het hout op den duur vergaat en tevens het publiek, in het bijzonder de jeugd, deze houten kisten makkelijk kan vernielen of weghehalen. Wij weten van een gemeente, die 80 rattenkisten uitzette, waarvan er na een maand nog maar 40 over waren. De rest werd door het publiek weggehaald of vernield.

Een oplossing voor deze moeilijkheid gaf de Heer Paulissen, opzichter Openbare Werken van Maastricht.

De Heer Paulissen liet cementen voederbakken maken in de vorm, zoals U op bijgaande afbeeldingen ziet. De beide uitbouwen van de eigenlijke voederbak hebben ieder een ingang. Ook de deksel is van cement.

Het voordeel van deze „voederbakken” is dat ze zo zwaar en solide zijn dat ze veel minder gemakkelijk door het publiek worden vernield of weggehaald. Tegen het laatste euvel zouden zij eventueel door het aangieten van een poot of haak die wordt ingegraven, kunnen worden verankerd.

Bij deze voederbakken is het praktisch uitgesloten dat andere dieren bij het lokaas kunnen komen. Voor de kleine roofdieren, als wezel, hermelijn of bunzing, heeft de cumarinehaver geen aantrekkingskracht. Bij gebruik van vis of vlees als lokaas zouden dan deze dieren inderdaad nog gevaar kunnen lopen. Doch zij zijn dan ook de enigen. Bovendien zijn deze voederkisten onbepert houdbaar. Het gieten gaat snel als men eenmaal de vormen heeft.

Dat de Heer Paulissen succes heeft met deze cementen voederplaatsen, blijkt uit bijgaande foto's.

O.

